

Motion till riksdagen

1989/90:N449

av Lars Norberg och Rolf L Nilson (mp, vpk)

Effektbegränsningar i kärnkraftverk

Genom effekthöjningar i reaktorerna Barsebäck 1 och 2, Oskarshamn 2, Forsmark 1 och 2, Ringhals 1, Forsmark 3 och Oskarshamn 3 har effekten i kärnkraftverken höjts med 490 MW. Detta svarar mot effekten i ett medelstort kärnkraftsaggregat. Sverige har alltså fått den 13:e reaktorn, som en gång planerades år 1975, men som avvisats av senare riksdagar. Detta har skett i smyg, och den allra största delen av svenska folket är säkert helt omedvetet om detta.

Detta har tidigare påtalats i motioner till riksdagen, men riksdagen har avvisat kravet på effektbegränsningar med argumentet att "Tillståndsprövningen skapar garantier för att säkerheten i de berörda kärnkraftverken inte försämras." (1988/89:NU25).

Detta är med förlov sagt nonsens. Effektökningen innebär ökade strömningshastigheter för ångan genom reaktor och turbin, ökade vattenhastigheter i kondensat- och matarvattenledningar, ökade påkänningar i turbin och generator, ökade temperaturer i generatorn.

Varje tekniker vet att sådana ökningar av hastigheter, temperaturer och tryck minskar säkerhetsmarginalerna. Frågan är hur mycket.

Riksdag och regering har slagit fast att kärnkraften skall avskaffas. Redan genom sitt 12-reaktorsprogram har Sverige det största kärnkraftsberoendet per capita i världen. Genom smyghöjningar av reaktoreffekten har myndigheter och regering medverkat till att öka detta beroende, som vi samtidigt skall söka komma bort ifrån.

Av säkerhetskäl och med hänsyn till att kärnkraften skall fasas ut ur Sveriges energisystem bör reaktoreffekten återgå till ursprungligen beviljad effekt.

Hemställan

Mot. 1989/90

N449

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att maximala reaktoreffekten på Sveriges reaktorer skall återgå till den vid i ursprungligt drifttillstånd fastställda.

Stockholm den 23 januari 1990

Lars Norberg (mp)

Rolf L Nilson (vpk)